

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 13ης Ιουλίου 2004*

Στην υπόθεση T-115/02,

AVEX Inc., με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο
J. Hofmann,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα)**
(ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενοι από τους D. Schennen και G. Schneider,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Ahlers AG, πρώην Adolf Ahlers AG, με έδρα το Herford (Γερμανία), εκπροσω-
πούμενη από τον δικηγόρο E. P. Krings,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου
τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 634/2001-
1), σχετικά με την ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος του εικονιστικού κοινοτικού
σήματος που περιέχει το γράμμα «a» κατά της καταχωρίσεως εικονιστικού
κοινοτικού σήματος που περιέχει το γράμμα «a»,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirlung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Απριλίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Σεπτεμβρίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου από την παρεμβαίνουσα στις 29 Αυγούστου 2002,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Μαρτίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 5 Ιουνίου 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το κατωτέρω εικονιστικό σήμα:

- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 9, 16, 25, 35 και 41, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, όσον αφορά την κλάση 25, στην ακόλουθη περιγραφή: «ενδύματα υποδήματα (“foot wear”), είδη πιλοποΐας· εξωτερικά ενδύματα διαφορετικά από αυτά ιαπωνικού τύπου, παλτά, μάλλινες μπλούζες και παρόμοια είδη, ενδύματα ύπνου, εσώρουχα, μαγιό, πουκάμισα και παρόμοια είδη, κάλτσες κοντές και κάλτσες μακριές, γάντια, γραβάτες, φουλάρια, κασκόλ, καπέλα και κασκέτα, υποδήματα (“shoes”) και μπότες, ζώνες, μπουφάν, κοντομάνικες μπλούζες».
- 4 Στις 4 Οκτωβρίου 1999, η ως άνω αίτηση δημοσιεύτηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 78/1999.
- 5 Στις 22 Δεκεμβρίου 1999, η παρεμβαίνουσα άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, στηριζόμενη, ιδίως, στο εικονιστικό κοινοτικό σήμα αριθ. 270 264, του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε την 1η Απριλίου 1996 και έλαβε χώρα στις 28 Φεβρουαρίου 2000, αφορούσε δε, ειδικότερα, τα «κοστούμια, γιλέκα, σακάκια, αδιάβροχα με

κουκούλα, παντελόνια, παλτά, τζιν, ενδύματα από ύφασμα τζιν, πουκάμισα, μάλλινες μπλούζες, κοντομάνικες μπλούζες, αθλητικά ενδύματα, σκούφους, ρούχα εργασίας, ενδύματα για τις δραστηριότητες αναψυχής», τα οποία υπάγονται στην κλάση 25, το δε εικονιστικό αυτό σήμα έχει ως εξής:

- 6 Με απόφαση της 2ας Μαΐου 2001, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ θεώρησε ότι τα εριζόμενα σημεία ήσαν παρεμφερή και ότι τα επίμαχα προϊόντα ήσαν πανομοιότυπα ή παρεμφερή. Κατά συνέπεια, το ως άνω τμήμα απέρριψε την αίτηση καταχώρισης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 7 Στις 2 Ιουλίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 8 Με απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 634/2001-1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε εν μέρει την απόφαση του τμήματος ανακοπών, κατά το μέτρο που η εν λόγω απόφαση απορρίπτει την αίτηση καταχώρισης σήματος όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 16, 35 και 41. Αντιθέτως, το ως άνω τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή όσον αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 25, εκτιμώντας ότι τα εριζόμενα σημεία ήσαν παρεμφερή και ότι τα επίμαχα προϊόντα ήσαν πανομοιότυπα ή παρεμφερή, τούτο δε και όσον αφορά τα «υποδήματα και μπότες» που αφορά η αίτηση καταχώρισης σήματος και τα «ενδύματα» που αφορά το προγενέστερο σήμα.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε τα αιτήματά της και ζητεί, στο εξής, από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή της όσον αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 25·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέτρο που την υποχρεώνει να φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα κατά τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

10 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 11 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο έχει εφαρμογή στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 130, παράγραφος 1, και το άρθρο 132, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, το σώμα του δικογράφου της προσφυγής μπορεί μεν να διευκρινίζεται και να συμπληρώνεται, ως προς συγκεκριμένα στοιχεία, με παραπομπές σε χωρία συνημμένων εγγράφων, πλην όμως η γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, σύμφωνα με τις προμνησθείσες διατάξεις, πρέπει να περιέχονται στο ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψη 39). Η ως άνω νομολογία μπορεί να εφαρμοστεί στο υπόμνημα αντικρούσεως του αντιδίκου κατά τη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του τμήματος προσφυγών και παρεμβαίνοντος ενώπιον του Πρωτοδικείου, δυνάμει του άρθρου 46 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού. Κατά συνέπεια, το δικόγραφο της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως, εφόσον παραπέμπουν σε κείμενα που κατατέθηκαν αντιστοίχως από την προσφεύγουσα και από την παρεμβαίνουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ, είναι απαράδεκτα κατά το μέτρο που η γενική παραπομπή που περιέχουν δεν συνδέεται με τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν αντιστοίχως με το δικόγραφο της προσφυγής και με το υπόμνημα αντικρούσεως.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την έλλειψη κινδύνου συγχύσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως συνήγαγε ότι, παρά τις υφιστάμενες διαφορές μεταξύ των επίμαχων προϊόντων και μεταξύ των εριζομένων σημείων, υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενεστέρου σήματος και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

- 13 Όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα, η προσφεύγουσα τονίζει ότι τα ενδύματα και τα υποδήματα ή οι μπότες δεν είναι παρεμφερή προϊόντα. Συγκεκριμένα, τα ως άνω προϊόντα δεν κατασκευάζονται στα ίδια εργοστάσια, δεν προορίζονται για την ίδια χρήση, δεδομένου ότι η μόδα αποδεικνύει ότι σκοπός τους δεν είναι μόνον η προστασία του κατόχου τους από τα στοιχεία της φύσης, δεν κατασκευάζονται από την ίδια πρώτη ύλη και δεν πωλούνται στα ίδια σημεία, παρά μόνο, κατά μη αξιοσημείωτο τρόπο, στα μεγάλα εμπορικά κέντρα.
- 14 Όσον αφορά τα εριζόμενα σημεία, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, κατ' αρχήν, τα γράμματα του αλφαβήτου δεν έχουν ίδιο διακριτικό χαρακτήρα ελλείψει γραφικής προσθήκης [απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 28ης Μαΐου 1999 (υπόθεση R 91/1998-2)]. Επομένως, η γραφική παράστασή τους τους προσδίδει διακριτικό χαρακτήρα. Δεδομένου ότι τα σήματα που έχουν ισχύο διακριτικό χαρακτήρα απολαύουν μειωμένης προστασίας, οι διαφορές μεταξύ των σημείων από τα οποία αποτελούνται προσλαμβάνουν μεγαλύτερη σημασία. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει τις σαφείς και ουσιώδεις διαφορές μεταξύ των εριζομένων σημείων οι οποίες ανάγονται στο σχήμα του μαύρου φόντου, στη θέση του γράμματος στο φόντο αυτό, στην αντίθεση μεταξύ των παχέων και λεπτών χαρακτήρων του γράμματος αναλόγως του σήματος και στην καλλιγραφία του γράμματος αυτού. Όσον αφορά τα εικονιστικά σήματα που αποτελούνται από ένα γράμμα, σημασία έχει μόνον η σύγκριση των σημείων από οπτικής απόψεως, καθόσον η σύγκρισή τους από φωνητικής απόψεως δεν ασκεί επιρροή.
- 15 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντιτίθενται στο σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Επιπλέον, το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι, στο μέτρο που η προσφεύγουσα περιόρισε τις αντιρρήσεις της σχετικά με την ομοιότητα των προϊόντων μόνο στη σύγκριση των εννοιών «ενδύματα» και «υποδήματα και μπότες», ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εριζομένων σημείων πρέπει να εξετασθεί μόνο στο μέτρο αυτό.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 16 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα δεν γίνεται δεκτό για

καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

- 17 Κατά πάγια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως ως προς την εμπορική προέλευση προϊόντων ή υπηρεσιών πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται τα σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή τις σχετικές υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που χαρακτηρίζουν τη συγκεκριμένη περίπτωση, και ιδίως της αλληλεξαρτήσεως της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 29 έως 33 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 18 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα είναι κοινοτικό σήμα. Εξάλλου, τα σχετικά προϊόντα είναι προϊόντα συνηθούς καταναλώσεως. Επομένως, για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, το οικείο κοινό αποτελείται από τους τελικούς καταναλωτές στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- 19 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τη σύγκριση των εριζομένων σημείων, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των εν λόγω σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 20 Όσον αφορά την οπτική ομοιότητα των εριζομένων σημείων, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι, έστω και αν ένα μεμονωμένο γράμμα στερείται, εν δυνάμει, διακριτικού χαρακτήρα, τα επίμαχα σήματα παρουσιάζουν αμφότερα ως κυρίαρχο στοιχείο το γράμμα «a» μικρό, λευκού χρώματος, σε μαύρο φόντο γραμμένο με απλούς χαρακτήρες (σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συγκεκριμένα,

το ως άνω κυρίαρχο στοιχείο εντυπώνεται αμέσως στη σκέψη και φυλάσσεται στη μνήμη. Αντιθέτως, οι διαφορές, από απόψεως γραφικών στοιχείων, μεταξύ των επίμαχων σημάτων —ήτοι το σχήμα του φόντου (ωοειδές για το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τετράγωνο για το προγενέστερο σήμα), η θέση του γράμματος στο φόντο αυτό (στο κέντρο του φόντου για το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και στο χαμηλότερο δεξί άκρο του φόντου για το προγενέστερο σήμα), η πυκνότητα των τυπογραφικών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την αναπαράσταση του γράμματος αυτού (το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει ελαφρώς μεγαλύτερα τυπογραφικά στοιχεία από εκείνα του προγενεστέρου σήματος) και οι λεπτομέρειες σχετικά με την καλλιγραφία του κάθε γράμματος ανάλογα με το σήμα— είναι ασήμαντες και δεν αποτελούν στοιχεία τα οποία θα παραμείνουν στη μνήμη του οικείου κοινού ως αποτελεσματικά διακριτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, τα εριζόμενα σημεία είναι σε μεγάλο βαθμό παρεμφερή από οπτικής απόψεως.

- 21 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από το επιχείρημα που αντλείται από την ενδεχόμενη διάσταση μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 28ης Μαΐου 1999 (υπόθεση R 91/1998-2), σχετικά με την καταχώριση του προγενεστέρου σήματος. Καίτοι το εν λόγω τμήμα διαπίστωσε όντως, με την ως άνω απόφαση, ότι η γραφική παράσταση του γράμματος «a» έχει ιδιαίτερη σημασία κατά την ανάλυση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος αυτού, αρκεί η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η γραφική παράσταση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ομοιάζει κατά πολύ με τη γραφική παράσταση που εγκρίθηκε για το προγενέστερο σήμα.
- 22 Όσον αφορά τη σύγκριση, από φωνητική και εννοιολογική άποψη, των εριζομένων σημείων, οι διάδικοι συμφωνούν ότι η εν λόγω σύγκριση δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω. Εν πάση περιπτώσει, τα ως άνω σημεία είναι, από αυτές τις απόψεις, όντως πανομοιότυπα.
- 23 Κατά συνέπεια, οι συνολικές εντυπώσεις που δημιουργεί καθένα από τα εριζόμενα σημεία είναι σε μεγάλο βαθμό παρεμφερείς.
- 24 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τη σύγκριση των προϊόντων, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων,

πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των ως άνω προϊόντων, λαμβανομένου υπόψη ότι στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνεται, ειδικότερα, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Pedro Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 32 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

25 Πρέπει εκ προοιμίου να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε σοβαρά, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα διάφορα είδη ενδυμάτων που αφορά καθένα από τα επίμαχα σήματα είναι, τουλάχιστον, παρεμφερή. Εν πάση περιπτώσει, η διαπίστωση αυτή είναι ορθή.

26 Ειδικότερα, ως προς τη σχέση που υφίσταται μεταξύ των «ενδυμάτων» που αφορά το προγενέστερο σήμα και των «υποδημάτων και μποτών» που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι τα ως άνω προϊόντα ήσαν παρεμφερή, καθόσον έχουν τον ίδιο σκοπό, πωλούνται συχνά στα ίδια σημεία και πολλοί κατασκευαστές ή διαφημιστές αφοσιώνονται στα δύο αυτά είδη προϊόντων (σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η γενική ισχύς της ως άνω εκτιμήσεως μπορεί να αμφισβητηθεί από την άποψη της ελλείψεως δυνατότητας υποκαταστάσεως των ως άνω προϊόντων και της ελλείψεως αποδείξεων προς στήριξη της εν λόγω εκτιμήσεως. Ωστόσο, οι αρκούντως στενοί δεσμοί που υφίστανται μεταξύ των αντιστοιχών σκοπών των ως άνω προϊόντων, που μπορούν να εξηγηθούν ιδίως λόγω του ότι τα εν λόγω προϊόντα υπάγονται στην ίδια κλάση, και το συγκεκριμένο ενδεχόμενο ότι αυτά μπορούν να παραχθούν από τους ίδιους επιχειρηματίες ή να πωληθούν μαζί επιτρέπουν να συναχθεί ότι τα ως άνω προϊόντα μπορούν να συσχετισθούν κατά την εντύπωση του οικείου κοινού. Συναφώς, οι διάφορες κοινοτικές και εθνικές αποφάσεις σχετικά με τα σήματα τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα δεν αποδυναμώνουν το ως άνω συμπέρασμα κατά το μέτρο που το πραγματικό πλαίσιο των ως άνω αποφάσεων, όσον αφορά τα επίμαχα σημεία ή τα επίμαχα προϊόντα, παρουσιάζει σημαντικές διαφορές με την προκειμένη περίπτωση. Επομένως, τα επίμαχα προϊόντα πρέπει να θεωρηθούν ως παρεμφερή κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, έστω και αν η ομοιότητά τους δεν είναι πολύ ισχυρή.

27 Κατά συνέπεια, λαμβανομένης υπόψη, αφενός, της ισχυρής ομοιότητας μεταξύ των εριζομένων σημείων και, αφετέρου, της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων

προϊόντων, όσο ισχυρή και αν είναι η ομοιότητα αυτή προκειμένου περί των υποδημάτων και των ενδυμάτων, το τμήμα προσφυγών ορθώς συνήγαγε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού. Πράγματι, το οικείο κοινό ενδέχεται να πιστέψει, ειδικότερα, ότι τα υποδήματα που φέρουν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχουν την ίδια εμπορική προέλευση με τα ενδύματα που φέρουν το προγενέστερο σήμα. Κατά συνέπεια, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την αναγκαιότητα διεξαγωγής προφορικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών

- 28 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι ζήτησε ρητώς τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών δυνάμει του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Μια τέτοια ακρόαση θα μπορούσε να συμβάλει στην έκδοση αποφάσεως στηριζομένης στο δίκαιο, καθόσον η προσφεύγουσα θα είχε τη δυνατότητα να παράσχει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τη γερμανική νομολογία που αφορά το ζήτημα της ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών, αρνούμενο να προχωρήσει σε μια τέτοια προφορική διαδικασία, υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.
- 29 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, «[το ΓΕΕΑ] αποφασίζει προφορική διαδικασία, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατ' αίτηση ενός των διαδίκων, εάν το θεωρεί σκόπιμο».
- 30 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως ως προς το ζήτημα αν, εφόσον διάδικος υποβάλει σχετική αίτηση, η προφορική διαδικασία ενώπιόν του είναι πράγματι αναγκαία. Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών διέθετε όλα τα αναγκαία στοιχεία για τη θεμελίωση του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιον τρόπο προφορικές διευκρινίσεις ως προς τη γερμανική νομολογία προστιθέμενες σε εκείνες που εκτέθηκαν στο υπόμνημά της ενώπιον του τμήματος προσφυγών θα εμπόδιζαν την έκδοση ενός τέτοιου διατακτικού. Εν πάση περιπτώσει, κατά πάγια νομολογία,

η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως αυτός ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει εθνικής νομολογίας, έστω και αν αυτή στηρίζεται σε διατάξεις ανάλογες με εκείνες του ως άνω κανονισμού (αποφάσεις GIORGIO BEVERLY HILLS, προπαρατεθείσα, σκέψη 53, και CASTILLO, προπαρατεθείσα, σκέψη 37). Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών, μη δίδοντας συνέχεια στην αίτηση της προσφεύγουσας για τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας, δεν παρέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.

Επί του δευτέρου αιτήματος

- 31 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα ειδικό λόγο προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως του σημείου 2 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο αφορά τα έξοδα ενώπιον του ΓΕΕΑ, οι προηγηθείσες σκέψεις αρκούν για την απόρριψη του αιτήματος αυτού.
- 32 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή απορρίπτεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 33 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Pirrung

Meij

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουλίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung